

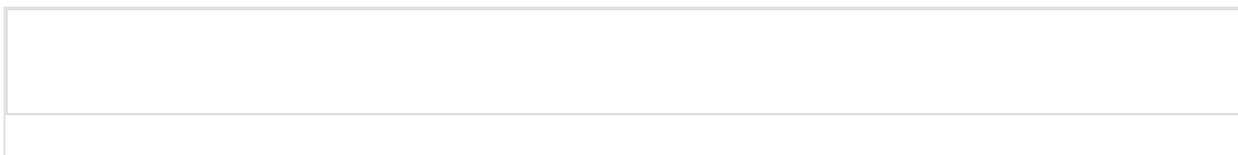
Home > Izdvojeno > Zamjenica predsjednika HLK Vikica Krolo: Zakon o radno-pravnom statusu liječnika je nužan

Izdvojeno > Vijesti

ZAMJENICA PREDSJEDNIKA HLK VIKICA KROLO: ZAKON O RADNO PRAVNOM STATUSU LIJEČNIKA JE NUŽAN

Serijal: Hoće li više od milijun stanovnika RH za pet godina ostati bez svog obiteljskog liječnika?

written by Ante R. | 12 listopada, 2024

Da nas možda za samo pet godina neće imati tko liječiti, pogotovo kada je riječ o obiteljskim doktorima, u Hrvatskoj liječničkoj komori (HLK), itekako su svjesni. Zamjenica predsjednika HLK i bivša predsjednica KoHOM-a Vikica Krolo kaže da je problem nedostatka obiteljskih doktora puno širi i opasniji nego što prvi pogled izgleda. Već se nedostatak obiteljskih doktora dovodi do ozbiljnih poteškoća u radu cijelog zdravstvenog sustava, a nije teško pretpostaviti što nas čeka za pet godina kada u mirovinu može otići preko 800 liječnika. „Obiteljski liječnici se ne pomlađuju, a mladi liječnici vrlo rijetko odabiru specijalizaciju obiteljske medicine“, upozorava Krolo.

„Problem sa specijalizacijama je veliki i traje godinama. Upravo stoga je Hrvatska liječnička komora od Ministarstva zdravstva zatražila da od njih preuzme upravljanje sustavom specijalizacija, odnosno da ih raspisuje i vodi brigu o njima. Uvjerena sam u to da bi HLK u tom slučaju itekako vodila računa o tome gdje nedostaje koja specijalizacija, odnosno kojih ima previše pa ih nije nužno raspisivati. Uz to veliki je problem s mentorima specijalizanata jer je zamjetan broj specijalizanata ima primjedbe na mentorstvo pa bi HLK i to tome vodila računa kaže zamjenica predsjednika HLK.

Inače, problem specijalizacija je dugotrajan i Krolo se prisjeća kako je bila itekako optimistična dolasku ministra Beroša na čelo Ministarstva zdravstva. Ministar Beroš je, naime, na prvom sastanku s vodstvom HLK kazao kako je itekako svjestan stanja u obiteljskoj medicini kao i nužnosti raspisivanja velikog broja specijalizacija za primarnu zdravstvenu zaštitu s naglaskom na obiteljsku medicinu. „Korona je to sve odgodila, a onda je problem pao u drugi plan. Potom nam kazali kako se čekaju sredstva iz europskih fondova iz kojih će se raspisati oko 900 specijalizacija za primarnu zdravstvenu zaštitu, međutim i dalje su specijalizacije za obiteljsku medicinu bile nedostatno i minimalno zastupljene“, ističe.

Iako je veliki deficit specijalista obiteljske medicine (u posljednjih pet godina broj obiteljskih liječnika pao za 37 posto), događalo se da se istodobno raspiše 50 bolničkih specijalizacija, a jedna za obiteljsku medicinu. U Atlasu HLK vidljivo je da se na godišnjoj razini 500-600 specijalizacija raspiše za bolničke doktore, a tek 10-20 za primarnu razinu. U ovom trenutku bolničkim specijalizacijama je 3.474 liječnika (iako je broj bolničkih liječnika porastao za 19 posto), a tek 280 liječnika je na specijalizaciji obiteljske medicine koja je debelo deficitarna.

Vezano uz specijalizacije problem je i taj što mladi liječnici ne žele ići na specijalizaciju obiteljske medicine jer se žele baviti medicinom, a u obiteljska medicina je opterećena administrativnim poslom. Dodatni razlog za otpor prema specijalizaciji obiteljske medicine je i taj što je zadnjih nekoliko godina dolazilo do sustavnog podcjenjivanja obiteljske medicine kao struke. Posebno se to vi

tijekom pandemije Covida-19. Tada se većina zdravstvenog sustava potpuno zatvorila, a obit su liječnici imali otvorene ordinacije, dežurali u tzv. Covid ambulantomama, odlazili u kućne po cijepili po punktovima, testirali... Istodobno ih je zdravstvena administracija javno napadala šikanirala, prozivala da ne rade dovoljno, tražila da obavljaju poslove drugih struka, kažnjava otvarala telefone i pozivala pacijente da prijavljuju svoje obiteljske liječnike. I zanimljivo, iak preko 90 posto pacijenata pozitivnih na koronavirus prošlo kroz ordinacije obiteljskih liječni oni nisu imali pravo na tzv. Covid dodatak. Uz sve to bili su potplaćeni. Teško je u takvom odo očekivati da će mladi liječnik, koliko god obiteljska medicina bila lijepa i široka, pristati na ta radne uvjete?!

Nadalje, problem vezan uz specijalizacije obiteljske medicine je taj što raspisati mogu samo domovi zdravlja. Oni su pak u vlasništvima županija, koje same nemaju dovoljno sredstva da ulože u specijalizacije, pogotovo ne u onaj broj specijalizacija koji je neophodan. Domovi zdr specijalizaciju obiteljske medicine mogu raspisati isključivo za svoje zaposlenike. Međutim, domovi zdravlja su potpuno neatraktivni za mlade liječnike jer nemaju mogućnost napredov: edukacije i slično. Tek prije koji mjesec sramotno male plaće obiteljskim doktorima porasle s gotovo 100 posto, ali isto tako su porasle plaće i bolničkim doktorima tako da su plaće u primarnoj zdravstvenoj zaštiti i dalje ostale niže u odnosu na bolnički sustav. Teško je očekiv da će mladi liječnici umjesto atraktivnijih bolničkih specijalizacija odabrati one gdje će kasni teže raditi i biti manje plaćeni. U bolnicama mogu napredovati, educirati se, imaju mogućnos dežurstva, dodatnog rada u privatnim poliklinikama. Obiteljska specijalizacija nema ništa od i očekivano je da je manje zanimljiva.

„Sigurno bi interes bio veći kada bi privatni liječnici u sustavu obiteljske medicine sami mog: raspisati specijalizaciju, obučiti mladog liječnika i ‘ostaviti’ mu ambulantu i pacijente. Ali kal sad stvari stoje, od toga neće biti ništa“, kaže Vikica Krolo. „Smatram da bi rješenje bilo to da omogući da što više mladih liječnika iz domova zdravlja mogu , ako to žele, otići raditi privat kao ugovorni liječnici (s HZZO-om). Drugo, nužno je dignuti plaće deficitarnim obiteljskim doktorima i to dvostruko više nego što su to plaće u bolnicama. Jednostavno se mlade liječni treba potaknuti i motivirati da izaberu obiteljsku medicinu. Uz to, ordinacije obiteljske medi moraju biti dobro opremljene kako bi se mogao napraviti veliki broj dijagnostičkih pretraga. Treba poticati i otvaranje skupnih praksi“, kategorična je dr. Vikica Krolo.

I konačno, podsjeća da je HLK napravila zakonski prijedlog o radno-pravnom statusu liječnik pomoć kojeg bi se vodilo računa o deficitarnim specijalizacijama, o strukama u kojima liječnici više rade, o područjima koja nisu atraktivna. Jer, zašto bi netko otišao raditi u udaljeno selo ili otok, ako može pod istim uvjetima raditi u gradu, biti sa svojom obitelji, omogućiti djeci kvalitetnije školovanje i slično. Ali, ako Zakon o radno-pravnom statusu liječnika zaživi, ti bi problemi barem donekle mogli ispraviti.

Autor: Silvana Oruč Ivoš

Ovaj tekst objavljen je uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije iz Programa za poticanje novinarske izvrsnosti

0 comment

ANTE R.

previous post

VIDEO: BUJANEC S GOSTIMA RAZOTKRIO SVE LAŽI I SMICALICE HRVATSKOG PODILAŽENJA AGRESORU

next

HAJDAŠ DONČIĆ: SDP ĆE KAO I MATE P... POBJEĐIVATI LJE'

YOU MAY ALSO LIKE

TRUMPU ODOBRENO DA TRAŽI ODBACIVANJE SLUČAJA O ISPLATAMA...

ŠEFA SDP-A O MILANOVIĆEVOM "POSUĐENOM" SLOGANU: NA PRVU...

PLENKOVIĆ: TUĐMAN JE B DRŽAVNIK, A MILANOVIĆ NAS 22 studenoga, 2024

22 studenoga, 2024

22 studenoga, 2024

FACEBOOK

TWITTER

@2021 - All Right Reserved. Designed and Developed by Per

^
BACK TO TOP

MonsterInsights